

ს ი ზ მ ა რ ი

თითქოს ნისლია, არაფერს ვხედავ
და თითქოს მქონდა შავი ნილაბი.
და მიცვალებულს ვხედავ მე დედას
და მეკითხება: შენ სად იყავი!

იყო და გაჰქრა შავი ნილაბი,
ჩამოწვა ნისლი, არაფერს ვხედავ.
მას ვუპასუხე დმე სად ვიყავი
და სადღაც ნელა მივყავარ დედას.

მინდა ეს წამი რომ მოვითმინო,
რომ ხელში მქონდეს იმედის საჭე.
"შვილო მითხარი: რატომ სვამ ღვინოს,
ან და ერთი თვე რად მოგისაჯეს!

და ბოლოს უცებ წამილო ნისლმა
და თითქო შველა მე არ მეღირსა.
ეს იყო წუხელ, რომ დამესიზმრა
და დილას უცებ გამომეღვიძა.